

Haber-Yorum

Yahudi Varlığı Suriye'de Türkiye İçin Kırmızı Çizgi Çiziyor; Peki Ankara'nın Kırmızı Çizgisi Nerede?!

Haber:

18 Ağustos'ta işgal güçleri, Suriye'deki Ebu Zuhur Hava Üssü'nü bombaladı. Yahudi varlığının belirttiğine göre, saldırının hedefi Türkiye'nin orada askeri varlık kurmasını engellemektir. Ankara'nın, bombardıman sırasında herhangi bir askeri personelinin bulunduğunu reddetmesine rağmen, Şam, askeri işbirliği amacıyla kısa bir süre önce bir Türk heyetinin üssü ziyaret ettiğini vurguladı.

Yorum:

Bu gerçekliğe dair ayrıntılar saldırının doğasını değiştirmez; zira işgal, açık bir şekilde uyarının Türkiye'ye yönelik olduğunu belirtmiştir. Nitekim Netanyahu, sınırın güneyinde bir Türk askeri varlığının kabul edilemez olduğunu alenen açıklarken; Savaş Bakanı Katz da Erdoğan'ı tehlikeli maceralara karşı uyarmıştır. Dolayısıyla mesaj açıktır: İşgal kendisinde, Türkiye'nin Suriye'deki askeri hareket özgürlüğünü, güç kullanarak kısıtlama hakkı görmektedir.

Sözde Batılı müttefiklerin tepkisi, gerçek dinamikleri son derece net bir şekilde ortaya koymaktadır. Zira NATO, en önemli üye ülkelerinden birinin askeri hareket özgürlüğüne yönelik bu şiddetli kısıtlama karşısında tamamen sessiz kalmaya devam etmektedir. Saldırıdan kesinlikle haberdar olan ABD ise saldırıyı küçümseyerek bunu yalnızca gereksiz bir tırmanma olarak nitelendirmiştir. Ardından da durumu kontrol altına almak için sadece bir kriz yöneticisi olarak davranmıştır. Böylece Türkiye'yi hedef alan Yahudilerin saldırısı cevapsız kalmıştır!

Aynı şekilde Türkiye'nin Pakistan ve Suudi Arabistan ile kurduğu savunma ittifakının tepkisi de farklı değildir; zira onlar da sessiz kalmışlardır. Bu tutum, Türkiye'nin hamlelerinin ardında yatan gerçek dinamikleri açıklamaktadır. Türkiye'nin Suriye, Irak ve Azerbaycan'daki askeri varlığının yanı sıra Pakistan ve Suudi Arabistan'la imzaladığı son savunma anlaşması, Ankara tarafından stratejik bağımsızlık olarak sunulmaktadır; ancak gerçekte bu gelişme, özellikle ABD'nin izniyle gerçekleşmektedir; çünkü bu, ABD'nin politikasıyla uyumlu olup onun hegemonyasını pekiştirmektedir. Ayrıca savunma ittifakı her şeyden önce bu Amerikan mantığına hizmet etmektedir; zira bölgeyi Washington'un çıkarlarına uygun sınırlar ve kriterler çerçevesinde yeniden düzenlemektedir.

Türkiye'nin hamleleri, ABD'nin en önemli önceliği olan askeri üstünlük ve işgalin güvenliği ile çeliştiğinde, bu "bağımsızlık" sınırları son derece net bir şekilde çizilmektedir. İşte o zaman ABD'nin hoşgörüsü ortadan kalkmaktadır. Ankara'nın daha sonra caydırıcılık yerine yatıştırma ve gerilimi azaltma yolunu seçmesi, Türkiye'nin hareket özgürlüğünün kendi egemen gücünden

kaynaklanmadığını, aksine yalnızca Washington'un izin verdiği sınırlar kapsamında var olduğunu kanıtlamaktadır.

Bu olay, tüm İslam beldelerini ilgilendiren temel bir sorunu ortaya koymaktadır. Bu ülkelerin rejimleri, silah, milyarlarca dolarlık bütçeler ya da büyük ordulardan yoksun değildirler. Dolayısıyla sorun, bu gücün bağımsız bir politikadan hareketle kullanılmamasında, dahası ABD'nin stratejik çerçevesi kapsamında çalışmasında yatmaktadır.

Bu nedenle gerçek güç, daha fazla silah satın almakla ya da Washington'la anlaşmalar yapmakla gerçekleşmeyecektir.

İslam beldelerinin özgürleşebilmesi için, onların yabancı güçlerin liderlik ettiği sistemin müdürü olarak hareket etmeyi bırakmaları gerekmektedir. Yani kültürel, ekonomik, siyasi ve askeri olarak Batı'ya bağımlılığından kurtulup gerçek bir bağımsızlık inşa etmeleri, Müslümanları ve onların muazzam kaynaklarını birleştirmeleri ve özellikle mesele Filistin'le ilgili olduğunda kendi kırmızı çizgilerini dayatmaları gerekir. Aksi takdirde orduları kağıt üzerinde etkili kalacak ama gerçekte aciz olacaktır!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Okay Pala